

Licht in het licht van het licht van wat eigenlijk?

Het kerstfeest heet een lichtfeest te zijn. Maar over welk licht gaat het eigenlijk?

Over het licht van de kaarsen, van de zon? Over het licht van een begin, van de dag?

Gaat het over het licht van de nacht, licht dat verlicht?

Licht dat maakt dat je in de duisternis iets kunt zien is een heel ander licht dan dat van de dageraad, dat verdrijft de hele duisternis.

Jezus wordt het licht der wereld genoemd. Overdag is dat beeld niet zo sterk als in de nacht en is het misschien ook wel logisch dat mensen het kind niet hebben herkend, het woord dat mens is geworden, het licht der wereld.

Het kerstverhaal is een nachtverhaal. Licht in de duisternis. Als je het kind éénmaal gevonden hebt kun je er niet meer om heen. Dan is er die stal, grot of wat het ook was en dat was het dan. Een beeld dat alle machtsvertoon onderuit haalt doordat eerbied wordt betoond voor wat klein is en kwetsbaar en dát op de voorgrond plaatst. Het licht van de ster is het oriëntatiepunt.

Maar dan de volgende ochtend.

Dan blijf je dat gebeuren in de nacht vieren. Verleden tijd. Licht in het licht van het licht van de nacht.

Licht dat de duisternis verlicht.

Wat betekent kerst bij dag? Dat is de vraag die opgeroepen wordt door het licht in het licht van het licht van wat eigenlijk te plaatsten. Wat betekent kerst bij dag?

Wat het verhaal betreft zijn Jozef en Maria en het kind op de vlucht, de wijzen zijn op de terugtocht en Herodes gaat als een dolleman te keer om alle hoop, vreugde en verwachting te niet te doen.

Het licht der wereld lijkt meer een moment dan een verhaal. Een moment in de nacht. Wil je verder komen dan is er nog een ander beeld of zijn er nog meer beelden nodig. Welk beeld van het licht is overdag voorhanden?

Vast en zeker kom je uit bij de zon. De stralen die verlichten en verwarmen. Wat? Is de zon het kind gelijk? Nee, zomin als de ster het kind gelijk was.

Bovendien kan de zon ook voor een verzengende hitte zorgen. Als je kijkt naar Australië.....gelukkig vannacht op sommige plaatsen regen, maar toch tezamen met de branden.....

Het gegeven van de dag zelf dan?

Het eerste licht van de schepping was goed en heeft niet zozeer te maken met de hemellichamen zoals wij die in onze gesecculariseerde samenleving nog steeds zo noemen, als wel met orde in de chaos van voor de aarde bewoonbaar werd.

In die chaos is een enorme energie voelbaar, licht. Dat licht wordt tot aanzijn geroepen om enkel licht te zijn. Dat licht mag je ervaren als de dag, terwijl de dag heilzaam wordt afgewisseld met de nacht waarin de energie in slaapstand aanwezig is. Eenmaal geschapen zal alles wat leeft tot en met tenslotte ook de mens rusten en dromen in de nacht en opstaan, opnieuw geboren worden in de dag.

In dat licht van de nacht, waarin er iets gebeurt, iets wordt verwerkt, wordt getransformeerd – om een woord te gebruiken dat denk ik goed aangeeft dat de schepping een dynamisch en doorgaand gebeuren is, in dát licht kun je het licht der wereld, leven herkennen.

Vanuit het licht van de nacht kun je dus uitkomen bij het licht van de schepping, bij de woorden die de hemel en aarde, de dag en de nacht naar voren halen. Diezelfde woorden vormen de achtergrond van de woorden van Johannes waarin Christus als het licht wordt gezien, naar voren gehaald uit de

oer - vloed de nacht en de dag in. Een mens vervuld van de specifieke energie die eigen is aan de nacht zowel aan de dag.

Zoals je uit eerbied zou neerknielen bij het kind in de nacht zou je bij het aanbreken van de dag nog dieper kunnen neerknielen omdat dan het licht zijnde de dag voluit schijnt. Maar omdat velen het licht van kerstmis, het licht der wereld gelijkgeschakeld hebben met de zon of wat ook, zie ook sommige dichters in hun liederen is de eerbied voor de dag verschoven naar eerbied voor de zon, een vuur, goud en is de nacht in het daglicht komen te staan van afwezigheid van de zon en ja "dan krijg je dat er iets met kerstmis mis is", mis gaat.

Het licht is toch meer dan een moment van vuurwerk?

Het licht van kerstmis is de nieuwgeborene uit de heilzame rust van de kerstnacht.

De eerbied betreft het scheppend vermogen dat lang tevoren mogelijk werd gemaakt door de scheiding van dag en nacht.

Het eerste woord de logos van het Johannesevangelie heeft alles te maken met het uitgelichte licht uit de chaos, waardoor dit nieuwe licht en leven mogelijk zijn geworden in het Christuskind.

Werpt dat een ander licht op de manier hoe doorgaans met de schepping wordt omgegaan? Een doorgaans speelbal in de handen van mensen die azen op macht, geld of wat ook. Een doorgaans gegeven brok materie waarmee je mag doen wat je wilt.

Aangeraakt door het licht van de nacht -

- en door dat licht vervolgens mee te dragen in de dag -

kan je ervan doordrongen raken wat een geschenk de dag eigenlijk is, niks speelbal of brok materie, een groot geschenk geschonken door de nacht.

Wellicht zul je de potentie van de energie van de nacht gaan eerbiedigen als je in de dag tekenen van vervulling ontwaart die het licht van de nacht weerkaatsen.

Iedereen en alles kunnen lichtdrager zijn. De dag en de nacht kunnen geen voorbehoud maken.

Jammer genoeg wordt dat licht maar weinig herkend, maar het is er wel.

Met eerbied voor en besef van de kracht, de energie of het licht van de kerstnacht, de wijsheid van voor alle tijden, de uren jaren maanden jaren niet voorbij maar vooraf, kun je dat heilzame licht waarnemen en verzorgen in de wereld om je heen tot en met in jezelf.

Nogmaals iedereen kan lichtdrager zijn aangestoken door het licht van de kerstnacht, het licht van de verrijzenis of van de doop, de oer-vloed te boven gekomen. Licht uit licht zoals andere dichters dichten, de duisternis voorbij. Anders gezegd licht in het licht van het licht van het licht. Amen